

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru 50-care publicare.

Sibiu, 11 Februarie.

Telegrame ce am comunicat cetitorilor în numărul nostru de Sâmbătă și care ne a dus scirea despre independența completă a României de către toate puterile, n'a suprinș pe nimine. Recunoașterea independenței statului român dela Dunăre era pretinsă de dreptate de mult și țiarele a apuțat-o în mai multe rînduri, că vine: ba ați, ba mâne.

În fine independența sau mai bine recunoașterea acesteia a venit, și o parte din țiarele din Bucuresci ne spune, că în sedița camerelor române de Sâmbătă s'a comunicat și acestora.

România este dară primită în familia cea mare a staturilor europene după toate formele.

Români cari constituie acest stat au trebuit însă să plătească foarte scump recunoașterea independenței lor. Meritele care și căstăgaseră pentru civilizațiunea europeană, ca bulevard al creștinătății în seculii evului mediu, erau de mult vestețite și uitate chiar de Europa. Rivalitatea vecinilor lor dela nord și vest, și dela sud, isbiturile valurilor mahomedismului, învătate mai în urmă cu venin grecesc din Fanar, a fost slăbit brațul oțelit al Românilui și bulevardul de odinioară devenise o arenă pentru intriganti, cari pentru că se poată suge meduva celui din urmă organism politic al romanismului oriental, închideau ochii sau conlucrau deadreptul la mutilarea țielor române dela Dunăre. După ce se se vârșise aceste mai era vorba numai a cui se fie restul, și un timp îndelungat în cabinetele europene se făceau togmeli asupra țielor române ca asupra unui obiect de vîndare s'a u de schimb.

Mișcarea cea scurtă, dară cu urmări, dela 1821 din Muntenia, a turnat balsam recreătorii în vinele Românilor. Ei își redobîndiră puterile ca se scuture fanarismul și ca mai tîrziu se poată arăta lumii aceea ce în realitate și sînt. Și în anul cel mai remarcabil din seculul nostru pentru toată Europa, în anul 1848, ei se pronunță sus și tare că sînt și vor se fie Români. Abia a resonat înse glasul lor, respicat și limpede, și îndată fu și înghițit de valurile turbure ale timpului de atunci. Armatele imperțiilor vecine suzerane și protectoare au nădușit glasul. Puterea de rezistență era prea în mare disproporțiune cu voința Românilor. Au trebuit se treacă ani la mijloc ca se se curețe câmpurile țielor române dela Dunăre de unde străinilor ce le aducea turburările europene asuprăle.

Abia în anul 1857, în divanurile ad hoc, ajung earăși se poată vorbi în auzul lumii de soartea lor și de a pune primul fundament la statul care astăzi este recunoscut de Europa, ca stat neaternat de nici o putere lumescă. În 24 Ianuarie 1859 s'a încarnat, de fapt, idea de mult dorită prin alegerea doindă a principelui Alecsandru Ioan Cuza pe tronurile Moldaviei și Munteniei (Valachiei).

Dacă până aci și de aci incolo Romania a avut încă multe lupte până se ajungă statul român la limanul dorit, apoi cele mai momentuoase și care

au resolvat problema, au fost cele din 1877, când oștirea română, sub cavalerescul ei domnitoriu Carol I, după seculi a arătat lumii, că influențele cele stricicioase a le Fanarului au putut paralisa pe un timp virtutea română, dară nu o a putut stinge și nimici de tot.

După aceste antecedente, care au dovedit nu numai venjoșia elementului, care constituie statul român, și după ce referențele în orientul Europei făcuseră imposibilă legătura mai departe cu imperiul sdrobit din orient, se părea că recunoașterea independenței are să urmeze nemijlocit.

România inse a trebuit și după strălucitele ei lupte să îndure o nouă mutilare a teritoriului seu, perđend partea basarabică recăstăgată prin tratatul din 1856 dela Paris, și înnoite amestecuri din partea puterilor, dela care se asteapta mai puțin, în afacerile sale interne. Nu intrăm în cercetarea cauzelor sau cășunărilor amestecurilor cu cestiunea evrească și cu rescumperarea drumurilor de fer, care din urmă nici n'are nimic de a face cu tratatul dela Berlin, învocat ca pretext în afacerea evrească. Le constatăm și cu ele conțatăm totodată cât este de slabă, în vederile politice ale popoarelor legătura de rasă sau legăturile familiare dintre domnitorii popoarelor, când interesele lor adevărate sau imaginea colidează numai pe departe.

Italia ceva mai nainte, dar totuși numai ceva înaintea Franței, cu toate că sînt de aceeași rasă, au venit să recunoască independența statului fraților lor dela Dunăre. Germania, cu a cărei cap este înrudit capul României, de asemenea a venit acum în urmă cu recunoașterea, când a venit și Englitera.

Ei bine, lecțiunile guvernelor sorori și înrudite au fost aspre, umiltoare chiar pentru un stat, care nici când n'a făcut nici un rîu nici Europei nici vecinilor sei, ci mult bine.

Lecțiunile aceste desleagă pe România de obligămente, de altminte în politică puțin obligătoare, față cu staturile care i au recunoscut independența și o învață, că interesele țerii sînt: *suprema lex*.

Oficioul din Budapesta, „Pester Lloyd,” cu ocașiunea scirei despre recunoașterea independenței face apel la recunoștința României față cu Austro-Ungaria, pentru că aceasta s'a întreprins mai mult, ca statul român dela Dunăre să ajungă la deplină sa independența. Oficioul este mulțumit cu direcțiunea cea nouă din România de o jumătate de deceniu încoace. „Nici un politic cu minte, dice el, în România nu mai aruncă priviri rîvnitoare spre Transilvania, „înruđită prin sânge”, sau spre Bucovina perduță a „trădare”... S'a deschis calea la mult simț linișcit și cuprindere trează a referențelor, la cunoștința clară a prețului cel are amiciția Austro-Ungariei pentru România”. Dăscăind oficioul din Budapesta astfel pe România și puindui la inimă să fie corectă și loială continuă: „La toată întempleră guvernul principelui Carol își va da

toate silințele ca se nu ese deasupra tendențele unei *Romania irridenta*, de oare ce tendențele aceste, dacă vor fi cu puțință, se vor bucura de mai puțin simpatii europene, ca Italia nemăntuță; din partea Austro-Ungariei însă vor fi respinse fără îndoială și nu în favorul României.”

Va să ăică, oficioul presupune presupuneri și din aceste face deducțiuni positive, deducțiuni de curată amenințare anticipată.

România, suntem siguri, că nici de aci incolo nu va provoca pe nici o putere la amenințări, cu atât mai puțin la pedepse de acele, cu care oficioul nostru Austro-Unguresc amenință pe veciul seu vecin, nou numai în independență. România își va vedea de afacerile ei. Ea va urma genului ei care o conduce mai bine decât bărbații ei de stat.

Dacă însă vre odată s'ar întempla o disonanță între aceste staturi vecine, care se samene cu amenințarea oficioasă și lucă anticipativă, apoi e sigur că aceea nu va urma din privirile cele rîvnitoare de preste Carpați, nici din nutirea de tendențe de *Romania irredenta*. Ni-förte teamă că mai curînd din nedreptate cu care se tratează milioane de nemaghiari în Ungaria. Aceasta daca va merge înainte cum s'a pormit, va suplini irridentele, și inculpările României vor fi și atunci tot așa de neintemeiate, cum sînt presupunerile oficioase de astăzi.

Revista politică.

Sibiu, în 11 Februarie.

Dieta Ungariei, în special casa deputaților debate de două ăile la bugetul pro 1880. Până acum nu s'a întemplat nimica din cele prococite, afară de două propuneri de resoluțiune, una din partea opoșiunii din stînga și alta din partea opoșiunii intrunite. Ambe sînt pentru retrăgerea ministeriului actual, din motivul, că nu este apt de a guverna țeara nici într-o direcțiune.

În fine independența României este recunoscută de către toate puterile Europei. Entusiasmul pentru aceasta recunoașterea este mai mult oficial. Cele trei puteri cari au recunoscut în urmă independența a amărit mult spiritele poporațiunii din România prin trăgănarea cea îndelungată. Causa acestei trăgănari se vede a fi fost Evreei, cari sînt puternici în Franța, în Englitera, cu toate că nu sînt numeroși, și în Germania, unde au început, literați și reuniuni, a se înspăimînta de rapida creștere a numerului lor, dar pe cum se vede în politică domnesce încă o impotență față cu densii.

Alt obiect care preocupă și acum spiritele este atentatul asupra țarului. Pentru că se aibă și acea parte a cetitorilor nostri cari nu cetesc ăiare mai mari străine, ocașiune a vedea cum cugetă lumea mare despre acest atentat reproducem mai la vale un articol dintr-o foie vieneză.

La Petersburg se continuă cercetările și arestările. Și unele și altele petruđ până în cercurile cele mai nalte.

Dintr'un articol publicat în „Preussische Jahrbücher”, din condeul lui Treitschke, transpiră că inarmarea cea grăbită a Germaniei și alianța cu Austro-Ungaria este îndreptată contra Rusiei și Franței.

Recunoașterea independenței României.

„Monitorul” României de Sâmbătă publică documentele privitoare la recunoașterea independenței României de către cele trei puteri mari, cari întârziaseră până acum cu independența acestei formalități.

În același număr organul oficial anunță următoarele:

D-nii reprezentanți ai Angliei, Franței și Germaniei s'au prezentat eri, 8 ale curentei, la ministeriul afacerilor străine și au remis d-lui ministru de externe o declarațiune scrisă, conform instrucțiunilor primite dela guvernele lor respective, prin care se recunoașterea independența României, și guvernele acestor trei mari puteri se declară gata a intra în relațiuni diplomatice regulate cu guvernul român.

Această declarațiune, care nu cuprinde nici rezervă nici condițiuni pentru recunoașterea independenței, se publică la vale în capul părței neoficiale.

Eată acum și nota despre care se vorbește aci:

Notă identică remisă d-lui ministru al afacerilor străine de către fiecare din d-nii reprezentanți ai Angliei, Franței și Germaniei la 8/20 Februarie curent.

Escelenței sale d-lui B. Boerescu, ministru princiar al afacerilor străine.

Subsemnatul... (representant al Angliei — secretar de ambasadă, gerant al agenției și consulatului general al Franței — gerant al consulatului general al Germaniei), a primit ordinul de a adresa în numele guvernului (Angliei — republicii franceze — imperial german) d-lui ministru al afacerilor străine din România comunicațiunea următoare:

Guvernul (Majestății Sale Britanice — Republicii franceze — imperial) a fost informat, prin îngrigirile agentului A. S. R. principele României, (la Paris — la Berlin) de promulgarea, la data de 25 Octombvre 1879, a unei legi votate de camerele de revizuire ale principatului și destinate a pune testul Constituțiunei române în acord cu stipulațiunile inserate în art. 44 al tratatului din Berlin.

Guvernul (Majestății Sale — Republicii franceze — imperial) nu ar aci să considere ca respunđend cu totul vederilor, cari au condus puterile semnatare ale tratatului din Berlin, nouele dispozițiuni constituționale de cari i s'a fost dat cunoștință, și în particular pe acele din cari rezultă, pentru persoanele de rit necreștin, domiciliat în România, neaparinđend de altmintelea nici unei naționalități străine, necesitatea de a se supune formalităților unei naturalizațiuni individuale.

Totuși încređindu-se în voința guvernului princiar de a se apropia

in plecarea acestor dispozițiuni, din ce în ce mai mul de ideea liberată de care se inspirase puterile, și luând act de asigurările formale ce i-a fost transmise în această privință guvernului... (Măiestății Sale Britanice republicii franceze, imperial), în scop de a da națiunii române o dovadă de simțiminte sale de amiciție, a decis să recunoască fără mai multă întârziere principatul României ca stat independent. În consecință, guvernul (Măiestății sale — republicii franceze, Imperial german) se declară gata de a intra în relațiuni diplomatice regulate cu guvernul princiular.

Subsemnatul, dând înscințare dlui ministru al afacerilor străine despre rezoluțiunea adoptată de guvernul său, are onoarea de ai reînvi asigurarea înaltei sale considerațiuni.

În fine monitorul mai publică următoarele:

Vineri, 8 Februarie curent la 1^{1/2}, după amiaza Escelența Sa D. W. White, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Mi S. Reginei Regatului-Unit al Marii-Britanie și Irlanda, a fost primit împreună cu personalul leghațiunii regale la palatul din capitală, în audiență oficială, cu ceremonialul prescrip.

Escelența Sa D. W. White a avut onoarea de a remite A. S. R. dlui în prezența dlui ministru secretar de stat la departamentul afacerilor străine, scrisorile cari îl acreditează în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Mi S. Reginei pe lângă persoana Alteței Sale Regale.

Dupa terminarea audienței oficiale, d. ministru plenipotențiar a avut onoarea de a prezenta personalul leghațiunii A. S. R. dlui.

Escelența Sa D. W. White a fost primit apoi împreună cu personalul leghațiunii de A. S. R. Doamna, fiind încungiuată de curtea sa, și la urmă a fost reconduc la ospelul său cu ceremonialul ce a presidat la soseiri.

Atentatul cel mai nou.

Un atentat nou asupra împăratului Rusiei s'a încercat mult mai înfiorătoriu și mai grozav ca acela ce s'a comis în 2 Decembrie anul trecut în apropiere de Moscua. Nu glonțul sau pumnariul avea să lădure pe monarch Măna ucigașului putea să tremure și glonțul putea să gresească astfel jinta sa, feră ascuți putea să se oprească de o curiasă — împotriva efectului nimicitor al exploziunii însă nici cea mai tare curiasă nu poate scuti, și unde într-o periferie de mai multe sute de pași totul se nimicește, acolo e foarte puțin probabilitate, că va scăpa jertfa aleasă de ursita sa. Nihilistii din Rusia au precumpenit împregiurările aceste, când s'au lăsat de sistemul atentatului personal apucându-se de mijlocul efectului de masă, pentru a aduce palaturile lor nebune la îndeplinire. Soloviciv a fost cel din urmă, care s'a pus în fața Țarului cu armă de ucigaș a mână. Atentatul din 2 Decembrie anul trecut a inițiat noua eră grozavă de omoruri în Rusia. Pe când însă atunci s'au pus minele sub șinele călei terate, conjurații acum au pătruns în palatul imperial de iarnă, în casa aceea, care este pazită de o legiune întreagă de polițieni, în a cărei apropiere nu i se iartă nici unui nechieamat a se arăta. Pe lângă tot regimul teroristic al unui Gurko, cu toate că telegraful rusesc oficial deja de repeți ori a vestit, că capii nihilistilor s'au prins, totuși conjurații au isbit și introduce pe furii o mașină infernală în castelul Țarului și a pune mine în apartamente, întocmai ca și când ar fi destinate despre cele mai nevinovate lucruri din lume, cari altcum se sêvêresc în gîna mare. Din întimplare norocoasă Țarul și mulți membri ai familiei imperiale care au scăpat de estastrofă, dar exploziunea din palatul de iarnă din Petersburg va produce un ecou în lumea întreagă. Urgia și indignația, ce trebuie să cuprindă pe toți auzind de atentatul acesta, sînt însoțite de îngrijire mare pentru constelația viitoare

a lucrurilor în acel imperiu uriaș, a cărei reacție ar pute să devină fatală pentru pacea și prosperitatea continentului.

Cele ce se petrec în Rusia nu pot fi privite drept o aparițiune pentru sine, ce nu stă în legătură cu luptele din cealaltă lume, ele sînt numai una dintr'un șir lung de aparițiuni ce alcătuiesc semnul caracteristic al timpului nostru. Numai vîde bine, că stuciumările furtunoase ale timpului se manifestează în Rusia într'un mod brutal și grozav. Dacă ecamînăm stările de astăzi din statul acesta, vom trebui să concedem, că ele înseamnă un progres mare în comparație cu cele ce au domnit acolo încă înainte cu o generație. Iobăgia s'a delăturat, catenele censurice spirituale s'au slăbit și multe s'au făcut pentru cultura și luminarea poporului sub stăpînirea împăratului actual. Însă toamii prin aceasta s'a aruncat sêmênța mișcării de astăzi, care amenință cu eguidirea temeliei statului rusec. Dejosirea, servitutea nu apasă pînă când nu ajungi la conștiință de starea aceasta. Cel ce se nasec orb abia va simți lipsa luminii — cine însă a vîdut stălcucirea soarelui chiar și numai cu ochii de jumătate învelși, acela cît va trăi va simți dor de lumina ei deplină și va cerca cu toată opintirea să-și elibereze și se face pîrtăș de fericirea aceasta astfel s'a întîmplat și la poporul rusec. Reformele Țarului actual au fost de ajuns, pentru a trezi pe poporul rusec din starea apatiei spirituale, în carea suferia pînă prin deceniul al șeselea din secolul acesta. Dar împăratul Alexandru II oprindu-se la jumătate de drum, introducînd în imperiul său toate ajutoarele materiale ale statului modern, susținînd însă vechiul sistem de guvernare, despotismul țaric, servitutea spiritelor, a provocat la clasele culte ale poporului rusec ceea năzuință nemărginită la libertate, la sfîrșirea catenelor nedemne, carea a condus la federația nihilistilor, deoarece este exclusă puțința de a manifesta în mod pacinic lupta pentru modelul statelor din Europa apuseană. Astfel atentatele de astăzi din Rusia se deosebesc de acele, cari sub numele revoluțiunilor de palat umplu multe capitale sîngerose din istoria Rusiei. În palaturile Țarilor a curs adeseori sînge; Țarii Petru III și Pavel I, moș împăratului actual, au cădut sub mîna ucigașului. Însă conjurația totdeauna a purces dela coterie mică și avea numai scopul acela, a pune tronul la dispoziția unui pretendent. Poporul rămănea cu totul indiferent la revoluțiunile aceste de palat. Cu totul altcum se prezentă primejdiile, de cari Țarul este bătut în gîna de astăzi. Atentatele împotriva Țarului astăzi în linia primă pîntesc la sistemul de guvernare, care este intrupat în persoana sa. Conjurații atentînd la viața Țarului, nu vreau să pună pe alt despot în locul seu, ei cred mai vîrtos, că delăturînd pe purtătorul actual al coroanei vor face capăt și despotismului în Rusia. Mai înainte țarii aveau de a se scuti numai împotriva femeilor și copiilor ambigioși, astăzi opoziția împotriva sistemului de guvernare a cuprins o parte mare a populației din Rusia și vedem cum conjurații petrud pînă în chiliile bine pázite ale palatului de iarnă în ciuda măsurilor represive celor mai grozave.

Cum se va sfîrși criza grozavă, prin care trece astăzi statul rusec? Împăratul Alexandru are puterea a face să cadă arma de ucigaș din mîna conjuraților și a detrage nihilistilor tot terenul la popor. Să concedă Rusiei secele stări publice, care le-a forșat pentru Bulgari cu puterea armată. Nu este însă probabil, că monarhul care îmbîtrînesc și este intimidat, se convertează la principiul constituțional. Numai de curînd o foaie oficială din Petersburg a declarat, că nu este de a se aștepta nici o schimbare în „organizația internă a imperiului” cu privilegiul iubelului de stăpînire al Țarului. Dar mai este un expedient pentru Țarism de a eși din greutățile actuale, s'ar pute potoli nemulțămirea din lăuntru cu aceea, că se întreprinde o acțiune în afară și astfel puterilor nelinistite și nelînfrîdate se dă ocaziune la activitate. Și din punctul acesta de vedere atentatele din Rusia ajung și ele însemnătate lor mare pentru cestiunea reboiului și a păcii. Fără de bombe

lui Orsini răboiul din 1859 poate nu s'ar fi întîmplat, și răboiul germano-francez din 1870 ar fi isbucnit cu vro-o cățiva ani mai tîrziu, dacă la plebiscitul din Maiu 1870 n'ar fi votat 30,000 de soldați în contra lui Napoleon III, încât acesta împămîntat, pînă de lipsă a și reimprespăta în ochii armatei căt mai de grabă printr'un răboiu norocos prestigiuul seu decădut. Cu aceste nu vrem să șicem, că împăratul Alexandru II în sêp-tămănil cele mai de aproape se va sui pe cal și va duce trupele sale în răboiu contra Austriei și Germaniei. Pînă când trăește el, nu se va mai pute aștepta o conturbare a păcii europene din partea Rusiei. Dar Țarul e bêtăr și bolnăvicios și deseale atentate în contra vieții sale de sigur nu fac vro-o impresie bună asupra sistemului seu nervos și așa sdruncinat. O schimbare de tron în Petersburg este deci o eventualitate, la care ne putem aștepta în tot momentul. De Țarevicul actual, de viitorul Țar Alexandru III se știe însă, că ascultă bucuros de șoaptele panslavistice; i se va demonstra, că mișcarea nihilistă a luat numai atunci dimensiuni așa mari, când pacea de Berlin cu hotărîrile sale atât de umiltoare pentru Rusia a devenit cunoscută. Atunci oamnicii de stat ai Europei de sigur vor avê să țină cont foarte serios de cazul acela, că noul Țar pentru a stăpîni mișcarea din lăuntru va resuce politica contelui Ignatieff, pentru ca prin succesele în afară să lă facă pe poporul rusec să uite de lipsa libertății. „Deutsche Zeitung“.

Desbaterea bugetară în dieta Ungariei.

În 20 Februarie n. s'a redeschis sesiunea parlamentară. Primul obiect la ordinea zilei a fost discuțiunea bugetară.

Reportorul Al. Hegedûs se mîrginește a releva punctele de vedere directive care au condus comisiunea financiară în stabilirea preliminarului, și are marca pozițiunea ceo are bugetul în dezvoltarea finanțelor țerei atât cu privire la trecut cît și la viitor.

Comisiunea abia a putut să steargă ceva din preliminarul substernut de guvern, pentru că în datoririle statului și scopurile de cultură nu permit alte reduceri, mai ales după ce noi în faptă am redus cheltuețele la minimum necesar. Dela substernerea bugetului însă s'au sporit încetiva erogatele comune, vom mai avê în acest an unele fluvii de regulat și se reconstruim Segedinul, lucruri, cari fiind neapere vor urca cheltuețele factice peste mesura preliminarului.

Cu toate că comisiunea crede că aceste erogate nu se mai pot reduce, ea totuși nu dorește a le înfățișa ca nise sarcini neștrămutate și neroditoare; bugetul din acest an se deosebesc de cele precedente prin aceea, că prevede sume mai însemnate pentru agricultură, cultura de vite, comunicațiune, scoalele populare și pentru cultivarea pădurilor; sumele prevădute, deși nu corespund nici pe departe postulatelor îndreptățite, promovează totuși dezvoltarea într-o măsură neapere de lipsă. Noi nu am urmat o politică dictată de fiscalism nici în trecut, cum șic unii, nu am urmat asemenea politică nici cu bugetul de față, ci ne am acomodat și ne acomodăm trebuințelor neapere, în proporție inse cu dezvoltarea factorilor de cultură.

Încât pentru venite, noi am purces din doue puncte de vedere: confirmîndu-ne experienței, socotelor finale și relațiunilor factice din anul trecut, am redus preliminarul venitelor la mesura proporțională și corespunzătoare; de altă parte comisiunea a sters din bilanțul acoperirilor aceea ce era numai proiect de-și acceptabil, dar nesancționat încă de corpurile legiuitoare. Din aceasta operațiune a rezultat diferența de 9.391,423 fl. între preliminarul guvernului și bilanțul

comisiunei, de aci provine deficitul stabilit cu aproape 27 $\frac{1}{2}$ milioane. Urcarea neînsemnată a contribuțiunii de transport, hărțile ce se vor emite cu scop de amortisare, măsuri ce vi se recomandă spre adoptare, vor reduce deficitul cu 8.408,704 fl., mai remănînd din deficit neacoperit 19 milioane, sumă destul de mare pentru a dovedi destul de lămurit boala în bugetul statului nostru.

Spre acoperirea acestui deficit ne mai stau la dispozițiune din renta de aur de 140 milioane emitată în anul trecut restul de 15 milioane și obligațiunile de investițiune ale liniilor ferate. Aceste la tot cazul sînt rezultate de prosperare a creditului nostru, ne putem bucura de ele, dar nu vom scăpa de grigea pentru viitor, dacă vom cugeta, că între venitele și erogatele ordinare ale statului mai lipsesc 10 milioane pentru ecuilibrare.

Oratorul arată pentru că delăturarea acestor rele trebuie să punem toate silințele trebuie să pregătăm regularea finanțelor, să sporim isvoarele de venit, ca să nu fim siliți a recurge în tot momentul la isvorul contribuțiunilor directe care ușor poate seca. Din conspectul acestor 10 ani trecuți se vede că la începutul erei constituționale contribuțiunile directe ficeau 42% din venitele statului, ear ați aceea sau redus la 37%.

Din pactul încheiat cu Austria au rezultat ca venit din darea de consum o sporire de 3 milioane, din restituirea vămilor și din agiul aurului un venit mai mare de 6 milioane, mai adăgeți la aceste venite sumele considerabile din impozitul pe transport, contribuția dela asociațiuni, tacele postale. Contribuțiunea pe câștigurile dela loterii și tacele militare dau un nou venit de 2 $\frac{1}{2}$ milioane. Din toate aceste date se vede că venitele noastre s'au sporit și în același timp au devenit și mai proporționate. Dar firesece nu se poate contesta faptul că contribuțiunile s'au îngreunat. Deci aceste sarcini nu mai trebuie urcate, ci împărțite în mod mai proporțional și trebuie prevădută o modalitate mai dreaptă la încasarea lor. Deficitul vom trebui să delăturăm pe altă cale, de aceea ni am îndreptat atențiunea asupra contribuțiunilor indirecte, anunit asupra dăreii de consum. Nu se va îngreuna inse producțiunea, ci guvernul va căuta alte modalități așa ca producțiunea să nu suferă.

În urmă raportorul ne pune în perspectivă reforme în administrațiunea finanțială, care vor regula manipulațiunea cu dările și vor introduce măsuri ce vor cruța pe contribuabili de neplăceri. După aceste recomandări preliminarul adăugînd că acesta fiind stabilit pe base reale este în stare a sana relele finanțiale și a restabili ecuilibrul în buget. Se roagă ca proiectul să fie primit în genere. (Aplause în dreapta.)

Ig. Helfy: Pînă acum n'am fost în stare să putem judeca limpede politica guvernului, ați avem înaintea noastră un conspect despre manipulațiunea din perioada de 10 ani trecuți, avem espunerea și bugetul pe anul 1880. Și care este judecata noastră? Eată că vi'o substernem în proiectul de rezoluțiune ce urmează:

Subscriși încă dela început și-au exprimat convingerea, că noua basă a dreptului de stat, stabilită în anul 1867, și, sistema de guvernare ce derivă dintr'nsa vor face imposibilă prosperarea finanțială și economică a țerei, pentru că acea sistemă a păgubit drepturile cardinale ale națiunii, independența și autonomia țerei și le vor păgubi și mai mult în măsura în care se vor desvolta de acum înainte, de altă parte se va paraliza și puterea materială a națiunii pentru că am luat asupra noastră sarcini

peste măsură grele și, ce e mai mult, am jertfit dreptul de a dispune de noi.

Majoritatea casei reprezentative nu a avut temerile ce le aveam noi, ba și aceia cari le aveau, și-au schimbat la începutul anului 1875 convingerea în această privință fusionându-se cu majoritatea. Și așa la 2 Martie 1875 ministerul, care și astăzi se află la cârmă, s'a compus cu scopul pronunțat de a echilibra bugetul pe baza asistentă.

De atunci au trecut 5 ani și experiența acestor 5 ani ne a dovedit că guvernul nu a realizat scopul ce și l'a propus, ba nici nu s'a apropiat măcar de densul ci numai a înăspriț situațiunea, pentru că atât consecutul despre rezultatele bugetului din periodul dela 1868—1877, compus de comisiunea însărcinată cu socotelele finale cât și bugetul de față pentru anul curent ne dovedesc matematicesce, că bilanțul bugetului cu toată sporierea aproape îndoită a dărilor, cu toate că s'au sistat investițiunile neapărat de lipsă, abia s'a schimbat, prin urmare putem afirma cu hotărâre, că starea finanțială e mai rea.

Diracțiunea ce a urmat-o guvernul în politica esternă contra voinței respicată a națiunii, face situațiunea și mai apăsătoare și o a îngreuna și mai mult în dezvoltarea ei ulterioară.

Po terenul administrațiunei interne ministerul construit din partide eterogene s'a pus să inactiveze reforme salutare și liberale, o problemă ce se cuprindea implicite și în numirea partidei de nou construite: dar faptele au arătat, că așa numitele reforme introduse de guvern n'au fost nici salutare nici liberale. Acei oameni însă cari ni au pus în perspectivă acele reforme înseamnă un regres hotărât.

Șeful cabinetului actual a declarat în casa reprezentativă, că baza dreptului de stat dela 1867, eșiva din această declarație am trebui să facem concluziunea firească, că el se va sili a restringe cel puțin această basă și a o ameliora; ba în partea ei economică el a și promis aceasta cu hotărâre.

Și tot acest ministeriu când a încheiat un pact nou cu Austria a jertfit de nou interesele economice, anunit interesele de industrie și comerțiale ale țerei, a sporit într'un mod considerabil numărul afacerilor comune și se silesc a lărgi tot mai mult sfera de drept a delegațiunilor, păgubind în mod simțitor drepturile corpului legiutoriu.

Considerând că toate aceste fapte dau un testimoniu pentru punctul de vedere al subscrișilor; considerând că activitatea de cinci ani a guvernului actual pe terenul finanțelor și economiei naționale, al administrațiunei și dreptu și de stat s'a arătat păgubitoare ba chiar periculoasă pentru națiune și considerând în fine că guvernul nu ne dă nici o orientare în viitoru ci voiesce numai să conducă afacerile țerei fără idee, fără plan și fără directivă.

Casa deputaților se enunță prin rezoluțiune, că ea și ține de a sa datorință patriotică a se îngriji de continuitatea bugetului, dar neavând încredere în guvernul actual, nu primesc bugetul subternut de densul ca basă la desbaterea specială. (Urmează subscrierile).

Noi continuăm oratoriu — vom recăde earăși în economia ușuratică din anii trecuți și ne vom apropia tot mai mult de ruinare. Hărățiile noastre se urcă ce e drept, nu însă din cauza, pentru că ne am mai înavuțit. Usurariul, deschide credit debitorului ușuratic, câtă vreme vede că debitorul și dă pete din urmă. Preliminarul nu e sincer, fiindcă deficitul prevădute e prea optimistic. Între rezultatele factice de aji ne aflăm mai rău ca în timpul când am avut defi-

citul cel mai mare. Ce ne au folosit jertfele uriașe ce le am adus? Autoritatea noastră a scădut, cum ne dovedește rușinoasa istorie a negociațiilor cu Serbia, care poartă un limbagiu ca și când ea ar fi o putere mare și noi ne am afla în situațiunea ei. Raportele noastre cu Germania au silit pe celelalte puteri a se uni mai strins între sine contra noastră. În Italia din și în și crește dispozițiunea dușmănească, aceasta e o consecuență a politicii bosniace ce a urmat Austro-Ungaria, care se silesc a lua, dacă găsește unde va ceva. Cât pentru reformele promise s'a stăruit cu anii, ca acele să se introducă, dar cu toate stăruințele nu s'au introdus.

S'a introdus o reformă: dreptul de încetățenire în stat, indigenatul, dar toată lumea află această lege de prisos. Acea reformă a fost îndreptată numai și numai contra lui Kossuth, care nu a încercat nici odată o lovitură mai grea decât aceasta. Toate celelalte creațiuni nou înseamnă regres. Oratorul întreabă pe guvern, dacă se simte mulțumit cu sine, când privește ori și care teren al vieții publice? (Iaritate). Care este ideea, ce conduce pe guvern în activitatea sa, care scopul, ce voiesce a realiza? Pentru viitor guvernul ne lasă neorientați; programa lui este, a storcea atâtea contribuțiuni câte i vor fi cu putință. Trebuie create noue isvoare de venit și aceasta se poate numai prin deschiderea de venit productive, dar în esposedul guvernului nu afi nici urmă de atari isvoare. Câtă vreme se va susține sistema de până acum nu este cu putință a duce în deplinere ceva folositoriu. Numai dela o schimbare mai poate să aștepte țara ceva bun. În sfârșit recomănde proiectul de rezoluțiune. (Aplauze în stânga extremă).

(Va urma).

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Valca-Jiului, în 24 Ianuarie 1880.

Domnule Redactor! Din toate părțile mai easă câte cineva cu câte ceva în publicitate, numai singur din Valca-Jiului, care mai înainte se numia: „Teara Branzii.“ eară acum se țice: „Teara lupilor și a urșilor,“ nu mai easă nime cu nimica. Deși multe s'au întemplat și pretrecut pe aici, cu deosebire, dela aflarea cărbunilor de piatră, atăta lume s'a adunat și conglomerat aici, încât într'o vreme era pre aci se înnece cu totul pe bietul popor care a locuit și locuesce sub poalele Paringului.

Luându' pentru nesece prețuri bagelele pământul, a început a scoate și exploata din el în toate părțile materialul combustibil adecă: cărbunele de piatră, care parte se scoate de erariu parte de societatea „Brașoveană“ (Brasói Bányá társulat).

Dar în urmă am mai puté țice, că o pățiră și ei; căci erariul ne mai convenindu' lucrul, în urma deficitelor în loc de câștig în anul trecut a vëndut, respective a dat în arëndă partea sa de băi de cărbuni la numita societate, care încă după cum se vede nu sperază la nici un câștig, căci băieșii erariali în urma micșorării prețurilor din partea Brașovenilor au luat eară straița în spate, steartând de-a umăr, băta în mână și lumea în cap, mai rămănd în lucru foarte puțin dar și aceia stau gata de duca.

A adus noua societate lucrători români dela Rusberg (Bănat) cari au lucrat vre-o 2 săptămâni și după ce au vëndut cum le plătesce, au plecat plângând și numai ei sciu bieții cum s'au dus până la căminele lor. După aceea societatea a adus Rusneci din Maramurș, cari însă încă au pățit-o ca și Bănățenii.

În urmă a adus Granari (?) crețnd,

că cu acestia o va scoate mai bine la cale, dar și Granarii după muncă de vre-o câteva săptămâni, au început a-o părăși și a se risipi în toate părțile lunei, numai aici se nu mai lucre, cheitund tot ce a avut până și a adus familiile aici și lăsând și pe aici o mulțime de datorie.

Ba unii s'unt într'o stare atăta de miseră încât nu de mult o familie de Granar consistătoare din tată, mamă, doi băeți și două copile s'au hotărât să fugă de aici, dară cum se și ducă o familie de 6 persoane fără nici un cruceriu?! Și ce au făcut bieții? Au lăsat un copil și o copilă adecă pe cei mai mici învății într'o năframă pe noapte în casă și ei s'au luat pe picior, ne având cu ce plăti pe calea ferată. Dimineața următoare au aflat vecinii aceste două ființe nevinovate în casa fugiților mai moarte de foame și de frig, au făcut arătare la pretură, care numai decât s'a dus acolo și a luat pe copiii eșpași dară într'acea unul a și murit.

Pretorele — se înțelege — a telegrafat în toate părțile spre a afla în care parte s'au dus părinții culpabili (?). Se țice că a primit următorul răspuns: că familia fugind noaptea prin frigul cel mare, le-a eșit nise lupi în cale și îndată au și sfârșit care pe bătrânul tată, mama și băiatul s'au vërit de frica fiarilor selbatice sub nise buțica de lemne, unde degerând au și murit.

Eară copila a tot mers pe noapte până ce a dat de o comună, de unde a chemat oameni, de le-a spus și arătând întemplarea respective soartea părinților și fraților ei.

Aceasta e pe scurt onorate domnule Redactor soartea și starea, la care au ajuns lucrătorii dela minele de cărbuni din Valca-Jiului.

Eară despre starea poporului agriculor de aici mai pe larg cu altă ocaziune, dacă veți avé bunăteate a mi acorda puțin spaț în prețuita foaie „Teleg. Român“ ce redacțați?.

P. S. P.

Hunedoara, 30 Ianuarie 1880.

Foaia maghiară „Hunyád“ Nr. 5 1880 ne surprinse cu o correspondență, picantă în felul seu, ce aruncase în mod nedemn foc și flacări asupra consist. archid. pentru înființata școala confesională din loc, arătând că după gustul și natura sa, altă școală prelângă cea de stat ar fi de prisos.

N'am intențiunea a păși ca apărătoriu, vior în însă în interesul adevărului a clarifica, proprie, a delătura ceța de pre ochii împaienjenatului.

Fără îndoaială la început școala amintită se consideră de un sion. Concurența în lipsă de alta era oribilă. Toți alergau într'un suflet și se părea că avea să producă o recoltă africană, dar — iluziune vană, căci poporul vëndu-se sedus se reintoarse și se fortifică contra intențiunilor punice, pentru care drept merit primi cununa de lauri, și pentruce nu? — când prelângă administrația deplorabilă lipsa de lemne pentru încălțitul școalelor, prelângă decadență — părinții tot și mai trimit copiii la școală, cari parte se respinseră, parte îndurând indiferentismul personalului didactic, remaseră în decursul anului respective anilor fără nici un progres mulțamitoriu.

Dacă correspondentul anonim ținea în evidență regresul cunoscut, dacă inconvenientele care bântuia școala ar fi fost aprețuite după valoarea lor, stimatul correspondent consciu despre toate, trebuia să renuncie dela favorul de a mai revolta spiritele deja întăritate. Când comunic aceste, mai accentuează, că înființarea școalei confesionale era o recerintă neapărată, era

* Ori când ne sântete binevenit. Red.

o necesitate imperioasă, pentrucă ori și ce amănare sau întârziere putea prea lesne să prezente un trist tablou.

Cred că dl correspondent nu mă va considera de aparținătoriu a unei clice predominante de pasiuni și că modestele mele reflexiuni i vor servi spre deslușirea încurcăturilor, ear când undeva precum în Hunedoara și Bărsău (Berekszó) se va mai face încercarea de a'i paralisa lucrările, va merge drept la isvor.

X.

Varietăți.

* (Dela curte). Să repețesc seirea că I. S. imp. Rudolf principele de coroană se va promova la rangul de brigadir și se va strămuta dela garnisoana de acum (Praga) la Salzburg.

* (Postal). Locul de magistru postal în Zernesti este de ocupat. Concursul au să se adreseze la direcțiunea postală în Sibiu în termin de trei săptămâni. Se recere o cauțiune de 100 fl. Cu postul acesta s'unt legate: un salariu anual de 120 fl.; paușale 40 fl. și pentru expediții 492 fl. v. a.

* (Hymen) Dl Toma N. Frateș și d-ra Susana P. Cârstocea își vor serba cununia lor, Duminecă la 17/29 Februarie a. c. în biserica sf. Nicolae din Bacifal (Săcele) la oarele 12 a. m.

* (Mulțamită publică). Corpul învățitoresc din Rășinari și ține de sacră datorință a aduce cordiala mulțamită dlui Petru Coman Mitrea econom în Rășinari, carele a binevoit a dăruți școalei noastre norm. cap. gr. or. din loc „un Apostol“. Fie ca fapta aceasta flantropică să și afle mai mulți imitatori.

Rășinariu în 8 Februarie 1880.

Corpul învățitoresc.

* (Bal). Un bal român se va arangia în Verșeț la 26/14 Faur 1880 în sala otelului „Regina Angliei“ în folosul inundăților din Transilvania, de pe malurile Crișurilor și al Murășului.

Prețurile de intrare: pentru familie 3 fl., pentru persoană 1 fl. Contribuțiile marinimoase s'unt a se adresa: dlui Ioan Becineaga avocat în Verșeț.

* (Moarte) Gustav fiul dlui Henrich, directorului de poliție din loc, a murit Vineri. Lovitura pentru parinți este cu atât mai mare, cu cât fiul reposit terminase deja studiile tehnice.

* (Titu Maiorescu) va ține după „Timpul“ în sala Ateneului din București un șir de prelecțiuni psihologice populare, după următoarea programă:

Duminecă 10 Februarie, — Despre cunoascerea de sine și cunoascerea altora.

Duminecă 17 Februarie, — Înțelesul cuvintelor.

Duminecă 24 Februarie, — Despre visuri.

Duminecă 2 Martie, — Artele în educațiune.

* Moarte repentină. În Cluj a murit în 19 l. c. st. n. zidariul M. Kerek es jucându-se în cărți, lovit de gută.

* (Un cocier milionar). „Temesi Lapok“ spun că în Timișoara cerculează de vre-o câteva țile faima, că un cocier dela tramvaiul de acolo a ereșit după o rudenie a sa din London sumulița rotundă de cinci milioane florini.

* (Din memoriile lui Kossuth) primul tom se află sub tipariu, primele coale s'unt deja tipărite. Îndată după ce va apăre edițiunea maghiară opul se va traduce și eda și în limba franceză, italiană, engleză și germană. De edițiunea maghiară, franceză, italiană și germană se va îngriji

deputatul Helfy. Cât pentru edițiunea engleză „Egyetértés” a aflat, că o librărie însemnată din Anglia i-a făcut lui Kossuth un ofert foarte avantajos.

* (Vicecomitele comitatului Caraș) Ghika e suspendat din oficiu și prin emis ministerial. În locul lui s'a substituit notariul primar al comitatului Simonescu.

* (Descoperirea unei noi tipografii secrete de ale nihilistilor). În 9 Februarie s'a descoperit în Petersburg în Vassili Ostrov (suburbium insular pe țărmul drept al Nevei) o nouă tipografie a nihilistilor și anunit de astădat tipografia jurnalului revoluționar „Cernij Peredjel” (Înubățitorul stărei populului). Acest organ nu aparține la partida ultraradicală a revoluționarilor sociali ci judecând după cuprins, el corespunde mai mult jurnalului de mai înainte al partidei „Semlja i Volja”. Nihilistii preveniți nu au resistat gendarmilor, cu toate că aveau în locuință mai multe revolve încercate. Supunerea tipografilor a urmat fără versare de sânge nu pentru că ei ar fi blânzi din fire, ci pentru că au fost surprinși fără veste. Ei lucrau numai în cămașă și ismene și poliția năvălise asupra lor cu o iuță atât de neastepătată încât ei nu mai avură vreme să se îmbrace. Meritul descoperirii se cuvine dvornicului din casa respectivă. Acesta observase, că la chirișii cortelului ce duce în curte veniau adeseori oameni cari remăneau câte odată până dimineață, văduse pe unii eșind și intrând cu legături mari probabil de hârtie.

Pentru a afla cauza, dvornicul se urcă într-o noapte pe o scară pusă sub o fereastră luminată și cu toate că perdelele erau lăsate în jos el totuși a putut observa bine lucrările nihilistilor. La sfatul unui medic căruia i comunică faptul, el făcu aretare la poliție. În 9 Febr. dimineața la două ore nese sergenți de poliție străbătură prin cele două intrări ce le deschiseră cu grige în casă, se urcară încălțați numai cu ciorapi pe scară și traseră clopotelul. Celor din lăuntru, cari întrebăru cine este, li se răspunde cu o parolă inventată sau pândită de dvornic. Ușa se deschise și o ceată de poliști năvălind în odaie inte ca fulgerul suprins pe nihilisti lucrând. Se dice că între acești nihilisti preveniți nu se află spirite mari.

După ce se descoperise în Saparni-Petruleoc tipografia „Narodnaja Volja” li s'au trimis celorlalți partizani înscințări și provocări să nu și peardă curajul și în celelalte lucruri să se încreadă cu totul în comitet; căci jurnalele și broșurele li se vor imana ca și mai înainte și descoperirea tipografiei n'are așa însemnată mare. Nihilistii se folosiau mai înainte cu mult succes de o manevră foarte și reață pentru a amăgi și osteni pe prizonitorii lor. Ei scriau d. e. despărțământului III: În casa X strada cutare etc. se află o tipografie secretă, în care se lucră pe la 12 oare. Poliștii amăgiți veniau în nopțile următoare, smulgeau tot cortelul, fără a afla alt ceva decât pe un chiriș adâncit în somn, care pomenindu-se le sta cu cea mai mare bunăvoință într'ajutor!

După 14 zile despărțământul III sau capitanatul cetății earăși primia scrisori anonime de același cuprins și pădătorii legei veniau, cercetau și se deuceau earăși cu gurele căscate. Fierce că poliția nedumerită de atari înscințări fără temei nu se mai lua după ele mai ales și pentru, că nu mai sosiau asemenea scrisori anonime. După ce treceau toate aceste tipografii nihiliste se întogmia cu toată

comoditatea în locuința scutită de orice bănuială.

* (Tunelul St. Gothard.) Se spune, că lucrările în tunelul acesta atât sânt de înaintate, încât detonațiunile dela spargerea stâncii se aud de o parte și de alta. În timpul din urmă din partea despre meazănoapte se aud și cârțăiturile mașinilor ce sfredelesc stâncă și, care înaintează despre mează și. Peste puține săptămâni tunelul va fi gata și în curând un nou drum de fer se deschide Europei centrale spre Italia.

* (Din comitatul Turdei) am primit următoarea circulară: „Onorată inteligență română din Comitatul Turda Arieș!”

Pe baza unei decisiuni a comisiunii de 7 membri emise din partea comitetului central ales pentru primirea adunării generale a asociațiunii Transilvane subscrisul are onoare a invita întreaga inteligență română din despărțământul asociațiunii Transilvane a Turdei la o adunare generală pe 4 Martie a. c. anteamendi în Turda.

Aceasta adunare va avè a desbete mai multe propuneri făcute prin comisiunea emisă și referitoare atât la despărțământ cât și la primirea adunării generale a asociațiunii transilvane.

Totodată se aduce la cunoștință că s'au făcut dispozițiunile necesare ca sara în 4 Martie să fie o convenire socială împreună cu danț — la care onorata inteligență română este invitată a lua parte împreună cu preastimatele familii.

Turda, 10/2 1880.

Anania Moldovean,
vice președintele comis.

* (Convorbiri literare) comunică, că se vor ține *Preleții populare* în palatul universității din Iași între oarele 2—3 p. m. de următorii domni asupra următoarelor subiecte: Duminică la 2 Martie dl C. Dimitrescu va vorbi despre muncă, bogăție și cultură; la 9 ale aceleși luni d-nul G. Pan va vorbi despre Fantasie și realitate; la 16 dl T. Maioreșcu, despre dezvoltarea pasiunilor; la 23 dl C. Meissner, despre ideea statului; la 30 dl S. G. Vircolici, despre Simțimintele naturale în arta modernă; la 6 Aprilie dl A. Lambrișor, despre Evoluțiunea limbii — și în fine la 13 dl C. Leonardescu despre Responsabilitatea morală și penalitatea.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Budapesta, 24 Februarie n. În casa deputaților a rostit Col. Széll un discurs mare, în care a declarat, că acceptază bugetul, nu poate însă vota încredere guvernului. Ministru-president Tisza a răspuns în urma discursului, lăsând ministrului de finanțe replica meritorică. Ministru-president a desemnat de probleme ale timpului celui mai de aproape revizuirea legii de industrie, gruparea căilor ferate, anune construirei de căi ferate secundare în număr cât se poate de mare. Discursul lui Tisza fu primit de dreapta cu eljenuri entusiaste. Casa magnaților a refuzat estradarea (cerută de tribunal din cauza duelului cu Verhovay) baronului Mátyényi.

Viena, 24 Februarie n. La Viena ghiasta este în depline pornire; dela Viena pericolul este delatatur.

Berlin, 24 Februarie n. Cu ocaziunea desbaterii bugetului de resboiu a declarat ministrul de resboiu cu toată diziuniunea, că novela

le legea militară nici de cum nu e cășunată de un resboiu apropiat.

Salonic, 24 Februarie n. Singe, fost colonel britic, fu prins de lotri, cari cer bani pentru ca să îl elibereze.

Bursa de Viena și Pesta

din 21 Februarie 1880

	Viena	Pesta
Renta de anr	101.75	101.90
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	80.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	93.—	92.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	82.15	82.—
Împrumutul drumurilor de ferung. Obligatiuni ung. de rescumpărarea pământului	118.—	118.25
Obligatiuni ung. cu clausulă de sorțire	89.75	90.—
Obligatiuni ungar. de rescumpărarea obligațiunilor temeșane	—	87.—
Obligatiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	88.—	88.25
Obligatiuni urbariale transilvane	—	87.25
Obligatiuni urbariale croato-slavonice	88.—	88.25
Obligatiuni ungar. de rescumpărarea decimii de vin	90.—	—
Datoria de stat austriacă în hârtie Datoria de stat în argint	91.—	91.—
Renta de stat austriacă	71.45	71.40
Datoria de stat în argint	72.30	72.—
Renta de stat austriacă	85.35	85.20
Șorți de stat dela 1860	130.—	130.—
Acețiuni de bancă austro-ung.	344.—	341.—
Acețiuni de bancă de credit ung.	307.50	307.75
Acețiuni de credit austr.	283.80	282.50
Șorți ungurești cu premii	—	117.50
Argint	—	—
Galbin	5.53	5.45
Napoleon	9.35	9.35
100 marce nemțesci	57.70	57.65
London (pe poliția de trei luni)	117.15	117.15

Economic.

Sibiul, 20 Februarie n. Pro hectolitru: Grâu n. 8.60—9.60; Grâu sâcâret, n. 7.10—8.10; Sâcâră n. 5.60—6; Orz n. 4.80—4.60; Ovăs n. 2.90—3.30 Cucuruz n. 4.90—5.30; Mălaiu n. 6—6.50; Cartofi n. 1.60—2.—; Semănăță de căneapă n. 9.—10.; Mazere n. 6—7; Linte n. 11.—12; Fasole n. 6—7 pro 50 chilo: Fână de păne n. 7.50; Slănină n. 28—30; Unsoare de porcă. 25—26; Sâmbur pro 50 chilo n. 16—17; Sâmbur de lămină n. 24—25; Lămină n. 25—26; Sâmbur de lămină n. 28—29.50; Sâmbur de lămină n. 16.—17; Lemne vârtos de foc pro metru cubic n. 3.75 Spirit pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 42—46 cr.; Carne de vițel 55—65 cr. carne de porc 48—50 cr.; carne de berbec 30—32 cr.; oauă 10 de 30 cr.

Medias, 19 Februarie n. Pro hectolitru: Grâu 8.40—9.20 Grâu sâcâret n. 6.40—6.60; Sâcâră n. 6.40—6.60 Ovăs n. 2.95—3.10; Cucuruz n. 5.— Semănăță de căneapă n. 7—8; Fasole n. 7—8 mazere n. 6.—; Cartofi n. 2—2.20; Fână n. 1.80—2; cel vechi; cel nou fi. —; Căneapă n. 34—37; Slănină pro 100 chilo n. 50—60; Unsoare de porc n. 45—50; Sâmbur de lămină n. 40—50; Spirit grad cr. 11½; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 48—50 cr. carne de vițel — cr. oauă 4 de 10 cr. În acestă țîrgul anual de săptămână e mai viu, mai mare și negoșier, per când acest țîrg nu e vrednic să mai perșă cunvinte despre el. Timpul a fost furtunos, și foarte neplicat.

(Buletin Finanțiar). Cetim în „Curierul Finanțiar” următoarele: „Transațiunile au fost mărginite în tot cursul săptămânei; cu toate aceste cursurile au fost bune.

„Renta Română” pe care o lăsasem Sâmbătă la 69 a debutat luni cu o urcare pronunțată cotând 70. Marți 10 Februarie, urcarea și a urmat calca la Paris cu rezeștiunea fulgerului. Renta Română a atins 74 cota maximă și 72½ cota medie. Cu toate aceste, cursul „Agenției Havas” din acea țî, distribuit în București a doua țî la 8 oare dimineață, nu anunța nici o cotă pentru țîua de 10 Februarie. Abia pe la 3 oare după ameză, „Agenția Havas” se milostivi a distribui abonațiilor sei o telegramă financiară, prin care le comunica, că renta română cotează la Paris în țîua de 10 Februarie 72½. Indignatiunea a fost atât de mare în piață, încât o parte însemnată din public a luat hotărîrea și ci căuta corespondenți particulari la Paris și a nu se mai servi de „Agenția Havas.”

„Este revoltător în adevăr, a vedè serșivul „Agenției Havas,” în care publicul își pune toate încrederea comitând asemenea fapte regretabile. Cu toate aceste, ce voiți, publicul păstrează ambele depeși, și e în drept de a exprima adăncă sa nemulțămire pentru prejudiciul ce i s'ar fi adus. Din două una: sau „Agenția Havas” n'a scit cât a cotat renta română la Paris în țîua

de 10 Februarie, sau că a scuit, și n'mai după ce și-a isprăvit treburile, a găsit de cuvîntă a comunica publicului adevărata cotă. Și într'un cas și într'altul, faptul este blamabil, și de se va mai reînnoi, ne temem mult, ca „Agenția Havas” din București să nu se vadă păcătuită de abonațiilor sei, ne mai inspirând nici o încredere depeșile sale comerciale, financiare și de cursuri.

În adevăr, la bursa din Paris renta cotează în țîua de 10 Februarie 72½. Depeșile particulare din acea țî, sosite în București la 7 și la 8 oare seara, anunțau această cotă. Cu toate aceste, cursul „Agenției Havas” distribuit a doua țî la 8 oare dimineață pentru țîua de 10 Februarie arăta, că n'avusese loc nici o cotă și tocmai pe la 3 oare după ameză această agenție creșu de cuvîntă a împărții abonațiilor sei în adevărul pe care îl ascusesse dimineața.

Se înțelege că vina nu poate fi a biroului din București. Acest birou așa după cum primește depeșile, așa le și distribuie. Responsabilitatea este totă asupra direcțiunii „Agenției Havas” din Paris, mai cu samă că faptul nu se întâmplă acum pentru prima oară.

„Astfel dar, Luni, Marți și Mercuri chiar, pe când renta română cotea la Paris 72½, la București se oferia pe 70!!! Abia țîu această valoare a atins și aci 71½, a decă pe când la Paris începuse să decline la 72½ la 71.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitatiuni: în 7 Aprilie și 7 Maiu imob. Dochiei Filip în Libătin (trib. Dej); în 13 Mart. și 17 Aprilie imob. rămasul după Constanța Moldovan în Tircheg; în 9 Martie și 12 Aprilie imob. lui Ioan Gologan în Săcele (trib. Brașov); în 24 Martie imob. lui Ludovic Vajassi în Dațig (trib. Turda); în 27 Febr. imob. Linei Radu și soșii în Mohu (trib. Sibiu); în 6 Martie și 6 Aprilie imob. Paraschivei Mihail în Daișoara (judec. cerc. Sighisoara); în 11 Martie imob. lui Grigorie Kovats sen. în Panit; în 15 Martie și 27 Aprilie imob. moștenitorilor după Stefan Bodorin M. Oșorhio (trib.); în 12 Martie și 13 Aprilie imob. lui Nicolau Teclu în Brașov; în 4 Martie imob. soșiei lui Ioan Gergiesan în Brașov (trib.); în 24 Febr. imob. lui Ioan Schuller în Jelna (trib. Bistrița).

Publicare de licitațiune.

În 7 Martie a. c. st. n. la 11 oare antemeridiane se va țîne în cancelaria subscrisului comitet (strada ureșului Nr. 6) licitațiune minundu pentru edificarea unei scoale elementare cu 4 clase la Hațeg, comitatul Hunedorei.

Aceasta se aduce la cunoștință publică cu adausul, că fie care licitant e obligat a depune 5% a sumei de esclamară de 11,549 fl. 84 cr. v. a.

Oferte în scris proveđute cu vadău se primesc până la începerea licitațiunii.

Planul, preliminarul și condițiunile de clădire se pot vedè în tot timpul în sunumita cancelarie.

Sibiul în 20 Faur 1880

Comitetul administrativ de fondul școlastic al fostilor grănițeri din regimentul roman I.

Înscințare.

Deschidându-se în 1 Martie n. a. c. în institutul reg. de moșit din Sibiu instrucțiune pentru moașe, candidatele de moșit de naționalitatea română și nemțescă sînt provocate a se înșina până la termenul indicat la subscrisul spre a fi primite în curs.

Sibiul 31 Ianuarie 1880.

Dr. Lukacs Mikulics.
profesor ord. de moșit.